

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 7 Abril de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any. 5'00 pessetes
Un trimestre 1'25
NOMBRE SOLT. 0'10

COM MOREN ELS NOSTRES GRANS HOMES

Sempre qu'un home sobresurt, si se li miren tots els seus actes, veurem qu'en un o altre pot servir d'exemple, i si el que fina ha portat una vida consagrada a un ideal que que ha mirat fit a fit sens defalliments ni traidories, llavors pot ben dir-se, que tota la seva existencia serà un mirall de patriotisme i accions nobles.

N'Enric Prat de la Riba qu'avui s'honra Malgrat posant lo seu nom a una de ses espaioses vies, es un model de virtuts cíviqes i cristianes. Vivint, fou el seny ordenador de la nostra vida nacional, com deia molt be *La Veu de Catalunya* i quan arribá l'hora suprema, en aquella que devia donar comte de tots els seus actes, la seva ánima ben compresa del estat en que es trobava, com volguent fer l'epileg, se separá de son débil cos posant en práctica abants de deixar aquesta trista vall de llágrimes, les tres virtuts que l'havien adornada, morint com un patriota, com un católic i com un cavaller.

Quan mes veia que s'anava acostant a Deu, va volguer que'ls precés que'l confortaven se li fessin en la llengua que sa bona i santa mare li ensenyá desde'l bressol i qu'ell ja portava en son cor que tant se dafia per l'amor a Catalunya.

El pervindre de nostra patria el preocupava de tal modo, que en l'espai que li deixaven les exortacions piadoses i sens olvidar els debers de familia, procurava enterar-se del resultat d'aquella Assamblea, quin manifest fou la darrera

obra que sortí de sa argentada ploma, i moments abants de morir, quan aquella santa monja volgué veure per darrera vegada en aquest mon, al qui dintre son cárrec havia rebut tants consols i encoratjaments, atenent a que la parla catalana no li era familiar, puig vegé la llum del sol en altre regió que la nostra, recordant-se de que ademés de católic i patriota era cavaller, al remerciar-li l'acte de la seva consoladora visita exclamá:

—Jo no'm pensava tornar-la a veure. «Gracias muchas gracias» li digué en castellá en afectuosa correspondencia.

Aixís moren els nostres grans homes, els que com En Prat de la Riba, sucesors de aquells honrats patricis que fundaren el Centre Catalá de Barcelona; que comensant per deixebles han passat a la categoria de mestres, que motejats de *cuatro locos* abants i de *separatistas* després, fins que la vibranta ploma de En Maragall els hi va tirar pel rostre aquell ¡Visca Espanya! que'ls hi va fer enrejolar la cara i que'ls que motejaven, avui per avui, veuen que amb les idees i principis que aquells predicaven solsament pot venir la salvació de la lberia!

Els monuments i les plaques no han d'ésser solsament de ferro i pedres: bo es que'ls ulls les vejin, bo es que la memoria recordi els herois i als apóstols, mes si cada patrici, si cada cada catalá no n'hi aixeca una en son cor, i no la porta gravada en la seva ánima, recordant les seves virtuts i els seus actes, que no vulgui donar-se el títol de

patriota, católic i cavaller com podia enorgullir-sen el nostre mai prou ben plorat N'Enric Prat de la Riba.

DOMÉNEC PONS I MUNNÉ.

Funcions Socials Lleables

Al meu mestre Francesch Guitart Baví

I

Está en la conciencia de tots que la societat exigeix millores en tots els ordres i no obstant en son afany i activitat no veu en sa folla que sa precipitada i baja carrera vers un progrés quiméric l'allunya cada dia més de verdader progrés. Observes que'ls mateixos avensos de la industria s'apliquen primer per a destruir la humanitat que per a satister les necessitats del home. En el cor d'aquest on deurien niarhi sentiments purs besats en la llei del amor paternal, s'hi allotjen odis, rencuries, ambicions i envejés. La ignocencia i candor infantils casi son desconegudes perquí prematurament la malicia ja infecta el cor dels infants. Aquestos amb son afany d'ésser homes deixan aviat sos jocs predilectes propis de les primeres etats, i amb un descaro que no te calificatiu desobeeixen els pares, falten al respecte als mestres i desouen els cancells desinteresats dels homes d'experiencia i saber.

Els pares i mestres prou s'esforcen amb educarlos, empró res hi poden perquè fora de les llars i escoles hi troven companys pervertits que'ls hi ensenyen lo que deurien encare ignorá i no falten tampoc sers depravats que's cuiden.